

Varšavská smlouva — záruka míru, bezpečnosti a socialistického rozvoje naší vlasti

Rezoluce XIV. sjezdu KSČ ukládá jako trvalý úkol celé naší společnosti, ozbrojeným silám, státním a společenským orgánům a institucím zabezpečovat spolehlivou obranu země a socialistických vymožeností našeho lidu. Zároveň stanoví, že toho můžeme dosáhnout jen v rámci jednotného úsilí zemí Varšavské smlouvy v plném souladu se zájmy všech jejích členských států, v nerozborném spojení a přátelství se Sovětským svazem.

Takto úkol XIV. sjezdu KSČ vychází plně z leninského učení o obraně socialistické vlasti, jako organické součásti leninské teorie socialistické revoluce. Odráží objektivní skutečnost naší epochy, pro kterou je charakteristická nesmiřitelnost třídních a sociálních protikladů mezi světovým imperialismem a socialistickým společenským řádem.

Rezoluce potvrzuje platnost leninských zákonitostí obrany socialismu i v současné době postupujícího vědeckotechnického rozvoje probíhajícího v podmínkách úporného třídního boje dvou světů.

V podstatě od doby vzniku leninského učení o obraně socialistické vlasti, od

vzniku prvního socialistického státu na světě trvá a existuje hlavní příčina, která vyvolává nutnost vojenské obrany socialismu a nutnost internacionální koaliční obrany světové socialistické soustavy. Je to soudobý imperialismus a jeho agresivní vojenské bloky a uskupení.

V důsledku toho Varšavská smlouva jako bojový vojenskopolitický svazek evropských socialistických států, založený a budovaný na principech marxisticko-leninského učení o třídním boji, na proletářském internacionalismu a socialistickém vlastenectví je nejdůležitější zábranou a protiváhou agresivně imperialistických mocností.

Od doby existence Varšavské smlouvy jsme my, naši přátelé, ale hlavně naši nepřátelé mohli se nejednou přesvědčit o účinnosti internacionální solidarity socialistických zemí. Silu této obranné koalice pocítili imperialisté zejména tehdy, když vykročili na cestu válečného dobrodružství, ale i tenkrát, když se pokoušeli narušit výstavbu socialistických zemí a zvrátit socialistický společenský řád, a to i za pomoci vnitřních kontrarevolučních sil. Jednota a bojová síla států Varšavské smlouvy v čele se Sovětským

svazem je také hlavním činitelem toho, že evropský kontinent již 27 let nezažil vojenský konflikt.

Vzhledem k těmto zkušenostem a také proto, že cíle imperialismu se nezměnily, jsme povinni v souladu se závěry rezoluce XIV. sjezdu KSČ a se závěry posledního zasedání politického poradního výboru států Varšavské smlouvy v Praze, nadále všemožně upevňovat semknutost a rozvíjet všestrannou spolupráci socialistických zemí a jejich armád. Zvláště je to aktuální a naléhavé dnes, kdy imperialismus všemožně usiluje o znovuzískání ztracené iniciativy v důsledku mírové ofenzivy Sovětského svazu, kdy vytrvale usiluje vypracovat a postavit proti socialistické světové soustavě vlastní jednotnou politickou a vojenskou strategii s maximálním využitím svých ekonomických a vojenských možností včetně ideologické diverze.

V současné době mezinárodnímu imperialismu napomáhá také politika vedení Čínské lidové republiky, které otevřelo novou formu boje proti socialistickým zemím a umožňuje mu lovit v kalných vodách.

Není však již v silách amerického imperialismu ani čínského nacionalismu zdržet zákonitý vývoj společenský. Program míru schválený na XXIV. sjezdu KSSS, vychází z marxisticko-leninské analýzy poměru sil v mezinárodním měřítku i z tendence a trendu dalšího světového vývoje. Síla tohoto programu je v tom, že je podložena mohutným rozvojem ekonomiky, vědy a techniky a také mohutnou vojenskou silou Sovětského svazu a ostatních socialistických zemí, zejména zemí Varšavské smlouvy.

Socialistické státy sledují v první řadě zachování a upevnění míru a zajištění podmínek mírové výstavby socialismu. Z této podstaty vyplývá i obranný charakter Varšavské smlouvy, která je příkladem dobrovolného svazku socialistických zemí, vybudovaného na zásadě rovnosti, nezávislosti a svrchovanosti.

V rámci této smlouvy jsou harmonicky spojené internacionální a národní zájmy.

Pakud jde o nás, tato smlouva neporušuje, ale naopak kolektivně zaručuje suverenitu a svobodný rozvoj naší země na cestě k socialismu. Naše suverenita a mezinárodní postavení naší socialistické republiky jsou tím spolehlivější, čím pevnější je naše místo v rámci této koalice. Je to pro nás nejen politický program, ale i objektivní, historicky vzniklá skutečnost a životní nutnost. O tom jsme se nejlépe přesvědčili v krizových letech 1968–69, kdy právě tento internacionální svazek států Varšavské smlouvy byl rozhodujícím činitelem, že domácí kontrarevoluci, ani zahraničním imperialismům se nepodařilo zvrátit vývoj, ohrožit třídní zájmy našeho lidu a zničit jeho socialistické vymoženosti.

To jen znovu zvýraznilo naše místo a úlohu ve svazku Varšavské smlouvy a naše povinnosti vyplývající z našeho členství v ní. Je to také povinnost, abychom si uvědomili, že členství v této koalici má svá pravidla, normy a principy, které musíme důsledně dodržovat a střežit a nikdy nikomu nedovolit jejich narušování.

Pod vedením ústředního výboru KSČ od dubna 1969 vykonala naše armáda mnoho práce k odstranění chyb a deformací, které oslabovaly plnění našich spojeneckých závazků, vyplývajících z členství ve Varšavské smlouvě. Tento proces není a nemůže být ukončen, protože s vývojem vojenství a mezinárodní politické situace se zvyšují i nároky na kvalitativní plnění úloh naší armády v rámci tohoto spojení.

Právě v současné době, kdy nastupujeme do rozhodného zápasu za realizaci závěrů XIV. sjezdu KSČ v Československé lidové armádě, dostává naše úsilí o další upevnění spojeneckých svazků v rámci Varšavské smlouvy nový dynamický charakter. Jeho podstata spočívá v tom, že po splnění úkolů politické konsolidace armády, po upevnění ideové, organizační a akční jednoty armádní stranické organizace, po zpevnění velitelského sboru v důsledku jeho očisty, je veškerá pozornost velitelů, politických orgánů, stranických

a společenských organizací soustředěna k dosahování vysoké nepřetržitě bojové pohotovosti vojsk a ke každodennímu plnění plánu bojové a politické přípravy.

Veškeré úsilí příslušníků armády se cílevědomě koncentruje k plnění RMNO na výcvikový rok 1972, který vyjadřuje vojenskopolitickou linii strany — budovat naši armádu jako vyhraněný třídní mocenský nástroj dělnické třídy a pracujícího lidu, jako důstojného a rovnocenného partnera a věrného spojence armád států Varšavské smlouvy.

Do popředí vystupují především takové otázky, jako je vysoká kvalita a efektivnost výcviku, vysoká úroveň řídicí a organizační práce velitelů a štábů, všestranné a konkrétní využívání nejlepších sovětských zkušeností, trvalé uplatňování nedílné velitelské pravomoci na stranických základech, rozvíjení družného úsilí a všestranné upevňování vojenské kázně.

Náš přínos k upevnění bojové síly armád Varšavské smlouvy se měří dnes nejen přihlášením se k zásadám internacionalismu, ale především konkrétními výsledky dosahovanými v politické, operační, taktické, střelecké a polní přípravě, v kázní, ve vysoké bojové a mobilizační pohotovosti vojsk.

Můžeme říci, že pro takovýto přístup k plnění našich závazků, vyplývajících z členství ve Varšavské smlouvě, máme v současné době vytvořeny potřebné podmínky a předpoklady...

Je to především skutečnost, že v minulém období byly obnoveny a dnes již jsou plně uplatňovány všechny základní leninské principy výstavby socialistické armády, že byla obnovena a je pevně uplatňována leninská úloha strany při řízení a výstavbě naší armády.

Velitelské a politické orgány se pracovně stmelily, získaly cenné zkušenosti z organizování a řízení výcviku, jakož i boje za získání širokých mas příslušníků armády pro podporu a realizaci politiky strany.

V této souvislosti můžeme konstatovat, že mimořádně významným činitelem pro

další upevnění bojeschopnosti naší armády je vydání nových Směrnic pro práci politických orgánů a Směrnic pro práci organizací KSČ v ČSLA. Obě Směrnice vytvářejí základní podmínky pro další zkvalitnění stranickopolitické práce v ČSLA a prohloubení vlivu strany na oblast bojové a politické přípravy. Jsou návodem, ale především závazným dokumentem pro činnost velitelů, politických orgánů a stranických organizací.

Mimořádným impulsem pro zvýšení kvality, efektivnosti a racionalizace veškeré činnosti, zejména bojového výcviku, je pro naši armádu únorové plénum ÚV KSČ. Jeho komplexní rozpracování na všech stupních velení, v politických orgánech a stranických organizacích, jeho správné pochopení a realizace všemi příslušníky armády se nesporně pozitivně odrazí v masovém rozvoji pracovní iniciativy a aktivity za splnění úkolů letošního výcvikového roku.

Při realizaci závěrů únorového pléna ÚV KSČ jde o to, aby na základě prohloubení jednoty odborných, politických a ideologických úkolů jsme dosáhli toho, aby všechna opatření velitelů, politických orgánů, stranických a společenských organizací působila stejným směrem. Především tak, aby celá Československá lidová armáda, každá její jednotka dosahovala trvalé vysoké bojové pohotovosti. Musíme využít práci s únorovým plénem k tomu, aby všichni příslušníci armády v celé šíři pochopili úkoly XIV. sjezdu KSČ jak v oblasti rozvoje národního hospodářství, tak v zabezpečení mírové budovatelské práce. Na základě toho upevnit přesvědčení příslušníků armády, že výstavba a obrana socialistické vlasti a celého socialistického společenství jsou od sebe neodlučitelné.

Z hlediska požadavků únorového pléna jde dále o upevnění autority plánu bojové a politické přípravy, o zabezpečení jeho kvalitního plnění jako základního předpokladu splnění rozkazu ministra národní obrany. Narušování a zpochybňování bojové a politické přípravy musíme považovat

vat za porušování vojenské, stranické a státní disciplíny.

V duchu únorového pléna ÚV KSČ stojíme před úkolem nadále zlepšovat úroveň řídicí a organizační práce s důrazem na organizování a poskytování konkrétní, účinné a metodické pomoci nižším stupňům velení a základním organizacím strany; pomáhat především mladým velitelům a novým soudruhům ve funkcích v přípravě a řízení zaměstnání. Zejména jde o upevnění osobní odpovědnosti za splnění uložených úkolů, za dosahování vysoké účasti na výcviku.

Spolu s tím musí politické orgány a stranické organizace zkvalitňovat politickoorganizační práci a ideově výchovnou práci s cílem upevňovat vedoucí úlohu strany a prohloubit stranický vliv na plnění úkolů bojové a politické přípravy. Významná úloha připadá zejména politickým oddělením svazků, které jsou rozhodujícím článkem přímého řízení základních organizací strany.

Jak vážně a odpovědně to myslíme s naším přínosem k upevnění bojové síly armád států Varšavské smlouvy, to prokážeme svým přístupem k plnění úkolů, které vyplývají z přípravy a provedení spojeneckého cvičení „ŠTÍT“. Jsme si vědomi náročnosti a významu tohoto cvičení, proto

jeho přípravě musíme podřídít v současné době všechna opatření a naše úsilí. Bojový duch, cíle našich idejí a vysoké mistrovství naší armády a našich spojenců, jejich třídní a internacionální jednota a semknutost, která se nesporně na tomto cvičení projeví, bude významným přínosem k úsilí členských států Varšavské smlouvy o upevnění evropské bezpečnosti.

Jsme si vědomi, že situace v Evropě je příznivá zájmům míru, že myšlenka evropské bezpečnosti a spolupráce si razí cestu vpřed, že tato zásada dříve či později zvítězí. Jsme si vědomi své síly, ale právě proto se neoddáváme iluzím, že všechno půjde hladce, bez problémů a imperialistických intrik. Představitelé amerického imperialismu a západoevropského revanšismu, jak se o tom denně přesvědčujeme, budou vždy chránit své cíle a zájmy. Frázemi o míru se budou snažit otupit naši bdělost a ostrážitost nejen v ideologii a politice, ale i ve vojenské oblasti.

To vše nás zavazuje udělat všechno pro to, aby naše armáda se cítila splnila úkoly, které jsou jí uloženy, abychom každodenní prací na její výstavbě upevňovali bojovou družbu a sílu států Varšavské smlouvy, abychom i v této rozhodující oblasti úspěšně splnili závěry XIV. sjezdu KSČ.